

Leszek Kolondra

Uniwersytet Śląski w Katowicach
Centrum Studiów Polarnych
leszek.kolondra@us.edu.pl

TOPONIMY O POLSKIEJ GENEZIE NA SPITSBERGENIE OD A DO Z

O roli toponimów, jaką spełniają w codziennym życiu nie trzeba chyba wspominać. Sama etymologia słowa tłumaczy to dogłębnie. Na mapach, oprócz siatki kilometrowej bądź geograficznej, toponimy są swoistym adresem lokalizującym jakieś miejsce w przestrzeni, tak jak ulice w mieście. Niosą także inne informacje o charakterze miejsca (ojkonimy, oronimy, hydronimy) bądź upamiętniają znane osoby (antroponimy). Od dawien dawna, niepisany prawem, odkrywców i badaczy był przywilej nadawania nazw dla dziewiczych miejsc: ostatnio w tą rolę wchodzi autorzy i redaktorzy map. Propozycje nazw można odnaleźć także w publikacjach książkowych. Z prawnego punktu widzenia uznanie nazwy za oficjalną regulują w każdym kraju właściwe temu komisje.

W ostatnim okresie ukazały się dwie publikacje dotyczące toponimów o polskiej genezie na świecie [03] i [04]. Obie, niestety zawierają szereg błędów, niepełne dane albo i nieprawdziwe (pomijając wiele błędów we współrzędnych geograficznych). Podjąłem się zadania uporządkowania danych dotyczących toponimów o polskim pochodzeniu TYLKO na Spitsbergenie (poza największą wyspą Archipelagu nie znalazłem toponimów o polskiej genezie). Podstawową wyrocznią, jeśli chodzi o nazwy oficjalne były publikacje Norsk Polarinstitut [01], [02] i [a]. Korzystałem z publikacji [05] – [11] w zakresie dotyczącym polskiego nazewnictwa na Spitsbergenie. Wyniki zawarte są w trzech tablicach i jednym wykazie:

Tablica A. Nazwy oficjalne uznane przez Norsk Polarinstitut.

Tablica B. Nazwy „historyczne” wymienione w publikacji [02] i [a] jako nieoficjalne.

Tablica C. Wykaz wydanych drukiem polskich map Spitsbergenu z ilością proponowanych nazw i ilością przyjętych, jako oficjalne.

Wykaz D. Nazwy proponowane na różnych polskich mapach, wydanych drukiem, nierozpatrzone w ogóle przez Norsk Polarinstitut.

Tablice A i B oprócz podanej lokalizacji (φ , λ), opisu obiektu, zawierają informację o wnioskodawcy nazwy i roku jej złożenia. Dla wszystkich antroponimów nazw oficjalnych za opisem nazwy podano (kursywą) informacje o osobie, z którą nazwa jest związana. W wersji internetowej [a] nazwy nieoficjalne nazwane są, jako „historical”.

Uwaga: wg [02] str. 17 „Przyjęte nazwy drukowane są czcionką grubą, pozostałe kursywą”

Najczęściej pojawiającymi się w publikacjach błędami są informacje dotyczące nazw: „Sykorabreen”, i „Lysefjellet” jakoby miały one polską genezę. Jest to nieprawda. Astrofizyk Josef Sikora miał czeskie pochodzenie i pracował w carskich instytucjach naukowych, a nazwę Sykorabreen nadał A. S. Wasiliev, w 1925 roku umieszczając ją na mapie 1:200 000, w innej lokalizacji niż obecnie [stara pozycja: 77.90, 17.00]. Co do drugiej nazwy Lysefjellet - nazwa ta, moim zdaniem, nie została nadana przez Polaków – uczestników wyprawy w 1934 roku – szczegółowe uzasadnienie zamieściłem w notce „Toponimy o polskiej genezie w regionach polarnych - uwagi do publikacji UMCS Lublin” zamieszczonej w tym numerze Biuletynu.

Przy okazji omawiania toponimów Spitsbergenu, pozwolę sobie dodać dwie uwagi, wykraczające poza główny temat opracowania. Pierwsza dotyczy nazwy „Isbjørnhamna”. Nazwa pochodzi od nazwy statku norweskiego „Isbjørn”, który wpłynął na te wody w 1872 roku z ekspedycją Hansa Wilczka. Poprawna, oficjalna nazwa zatwierdzona przez właściwą komisję Norweskiego Instytutu Polarnego to „Isbjørnhamna”. W tomie „The Place Names of Svalbard” [01] wydanym w 1991 oraz w 2003 roku [2] nazwy „Zatoka Białego Niedźwiedzia / Zatoka Białych Niedźwiedzi” zapisane są kursywą, jako nieoficjalne. Druga uwaga dotyczy poprawnego wymawiania nazwy „Spitsbergen” – zgodnie z zasadami polskiej ortografii nie powinno mówić się „Szpitsbergen”.

TABLICA A - Nazwy oficjalne uznane przez Norsk Polarinstitut.

Nazwa oficjalna	Lokalizacja (φ, λ)	Opis obiektu	Autor propozycji, rok
Adventpasset	76°56'53" 16°21'08"	Przełęcz po północnej stronie Solhøgda w paśmie Påskefjella, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Alpinistsletta	76°58'17" 16°06'34"	Równina o długości 800 m na północ od Reischachtoppen, w najbardziej wysuniętej na północ części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Amundsenisen	77°17'15" 15°32'36'	Lodowe plateau o długości ok. 6 km między Høgstebreen i Nornebreen w Wedel Jarlsberg Land. [<i>Roald Amundsen (1872–1928) słynny norweski polarnik</i>].	First Polish Exped. 1935
Arctowskibreen	78°14'21" 16°33'48'	Mały lodowiec na południe od Sassenfjorden, w północnej części Nordenskiöld Land. [<i>Henryk Arctowski, 1871–1958, polski geofi-</i>	A. Dubois 1912

		zyk, członek wyprawy na Antarktydę 1897–1899 na statku <i>Belgica</i> . Wraz z Augustem Dubois w 1910 roku wziął udział we francuskiej wyprawie na Spitsbergen na turystycznym parowcu „Ile de France”].	
Arctowskifjellet	78°13'34" 16°32'18"	Góra o wysokości 957 m, na wschód od Helvetiadalen, na południe od Sassenfjorden, w północnej części Nordenskiöld Land. [patrz hasło: <i>Arctowskibreen</i>].	A. Dubois 1912
Ariebekken	77°00'36" 15°29'03"	Potok spływający z Ariebreen przez Ariedalen i uchodzący do Ariebukta we fiordzie Hornsund, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Ariebreen	77°01'34" 15°29'29"	Lodowiec o długości 1,5 km między Skoddefjellet a północną częścią Ariekammen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Aria = aria. Liczne traczyki (Alle alle) gnieźdzą się tu i śpiewają przez całe lato, na całym obszarze Ariebekken, Ariedalen, Ariekammen i Ariebukta</i>].	K. Birkenmajer 1960
Arieskaret	77°01'10" 15°32'24"	Przełęcz między Ariekammen i Fugleberget w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Arkeologvika	76°56'49" 15°46'09"	Mała zatoka po wschodniej stronie Höferpynten, w NW części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Austjøkulpasset	76°51'48" 16°35'26"	Przełęcz między Austernebbą i Knattberget w północnej partii Sørkapp Land.	Polish map 1987
Austryggnuten	76°54'02" 16°13'07"	Wzgórze na wschodnim krańcu Austryggen, NW części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Baranowski- odden	77°00'18" 15°36'04"	Półwysep między Isbjørnhamna i Hansbukta przed klifem Hansbreen, w północnej części fiordu Hornsund, Wedel Jarlsberg Land. [<i>Stanisław Baranowski, (1935–1978) – glaciolog, klimatolog, badacz polarny, kierownik</i>	Polish map 1987

Z dziejów polarystyki

		<i>Zakładu Meteorologii i Klimatologii Instytutu Geograficznego Uniwersytetu Wrocławskiego. Był założycielem Stacji naukowej Uniwersytetu Wrocławskiego, na przedpolu lodowca Werenskiolda na Spitsbergenie, gdzie przez wiele lat prowadził badania glaciologiczne i geomorfologiczne. Stacja została nazwana jego imieniem. Zmarł po niespełna ośmiu miesiącach od wypadku, jakiemu uległ podczas wyprawy na Wyspę Króla Jerzego w 1977, gdzie podczas snu zatrut się gazem wydobywającym się z nieszczelnej butli].</i>	
Belvedertoppen	77°16'48" 15°47'02"	Szczyt o wysokości 882 m, najbardziej wysunięty na zachód w paśmie Pilsudskifjella, Torell Land.	First Polish Exped. 1935
Bernadzikiewicz-fjellet	77°18'05" 16°10'02"	Góra o wysokości 755 m, w najbardziej wysuniętej na wschód części Pilsudskifjella, Torell Land. [Stefan Bernadzikiewicz, 1907–39, inżynier metalograf i asystent w Szkole Politechnicznej w Warszawie, kierownik Polskiej Wyprawy na Spitsbergen w 1934 r., która mapowała ten teren. Członek polskich wypraw na Spitsbergen w 1936 i Grenlandię w 1937. Bernadzikiewicz zginął w śnieżnej lawinie w Himalajach].	First Polish Exped. 1935
Biernawskibreen	77°19'46" 16°01'43"	Lodowiec o długości około 4 km od Fotografryggen w paśmie Pilsudskifjella na NW do Zawadskibreen w kompleksie Nathorstbreen, najbardziej wysuniętym na zachód w centralnej części Torell Land. [Dr Witold Franciszek Biernawski, 1898–1957, który był fotografem i radiooperatorem Polskiej Wyprawy na Spitsbergen w 1934 r, która mapowała ten teren. Później prorektor Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie].	First Polish Exped. 1935
Birkenmajer-	77°02'29"	Grzbiet o długości około 1,5 km	Polish map

kammen	15°26'46"	w południowej części Skålfjellet, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [Krzysztof Birkenmajer (1929–2019) geolog, speleolog i polarnik. Profesor nauk technicznych o specjalności stratygrafia, tektonika. Uczestnik trzynastu ekspedycji badawczych, współorganizator Polskiej Stacji Polarnej we fiordzie Hornsund. Uczestniczył w dwóch wyprawach geologicznych na Grenlandię w 1971 i 1976 roku. Od 1977 brał udział w siedmiu ekspedycjach na Antarktydę. Łącznie na Spitsbergen, Antarktydę i Grenlandię podróżował, jako uczestnik 23 wypraw naukowych, odkrył i opisał liczne formacje, z czego tylko na Antarktydzie wprowadził ponad 200 nazw geograficznych związanych z Polską].	1987
Braemfjellbreen	77°05'56" 16°01'01"	Mały lodowiec w Braemfjellet, w SW części Torell Land. [Johan, Göddert i Godhardt Braemem z Kopenhagi, którzy zostali uprzywilejowani przez Christiana IV do łowienia wielorybów na Spitsbergenie w latach: 1630, 1633, 1634, 1648 i 1657].	Polish map 1987
Bratteggbekken	77°04'06" 15°11'24"	Okolo 3,5 km długości potok, płynący z Bratteggbreen przez Myktjørna w Bratteggdalen do Nottinghambukta, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1984
Bratteggbreen	77°02'47" 15°15'55"	Lodowiec o długości okolo 1,5 km po zachodniej stronie Brattegga, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Brattpynten	77°01'17" 15°53'51"	Mały cypel między Løyndodden i Gnålodden, w SE części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Breiskaret	76°55'14" 16°24'23"	Przełęcz między Påskeptoppen i Pinsetoppen w paśmie Påskefjella, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987

Z dziejów polarystyki

Bungemorenen	76°50'41" 16°07'18"	Morena w Bungebreen od Ždanovfjellet, w zachodniej części Sørkapp Land. [<i>Dr Aleksander Aleksandrowicz Bunge, 1851–1930, rosyjski lekarz marynarki i badacz Arktyki. Członek rosyjskiej sekcji szwedzko-rosyjskiej wyprawy Arc-of-Meridian 1899–1902, zimował w Hornsundzie 1899–1900.</i>]	Polish map 1987
Condevinpasset	77°03'14" 16°09'12"	Przełęcz między Urnetoppen i Condevintoppen, w SW części Torell Land.	S. Siedlecki 1959
Conwaypasset	76°54'56" 16°07'48"	Przełęcz między Conwaykammen i Hornsundtindem, w północnej części Sørkapp Land. [<i>William Martin Conway, baron Allington 1856–1937, wspinacz, odkrywca i artysta. Wziął udział w wyprawach na Spitsbergen w 1896 i 1897.</i>]	Polish map 1987
Curie-Sklodowskafjellet	77°13'25" 15°48'27"	Góra o wysokości 901 m, na południowy wschód od Polakkbreen, w zachodniej części Torell Land. [<i>Maria Curie z domu Skłodowska, 1867–1934, polsko-francuski chemik i fizyk. Dwukrotnie otrzymała Nagrodę Nobla, najpierw w 1903 roku (razem z mężem i Henri Becquerelem) za odkrycie radu i polonu, a następnie (sama) w 1911 r. za wyizolowanie czystego radu. Szczyt był jednym z punktów osnowy triangulacyjnej.</i>]	First Polish Exped. 1935
Dobrowolski-breen	77°20'55" 16°04'39"	Lodowiec między Nathorstbreen na zachodzie, Vindfjellet na północnym zachodzie, Krøkjebreen na północnym wschodzie i Sølknappane. [<i>Antoni Bolesław Dobrowolski (1872–1954) - polski geofizyk, meteorolog i podróżnik. Stworzył odrębną dziedzinę wiedzy – kriologię. Uczestniczył w belgijskiej wyprawie antarktycznej Adriena de Gerlache'a, w latach 1897–1899. Od 1927 był dyrektorem w Państwowym Insty-</i>	S. Siedlecki 1959

Biuletyn Polarny 26-27

		<i>tucie Meteorologicznym. W latach 1929–1949 przewodniczył Towarzystwu Geofizyków. Kierował polskimi pracami badawczymi podczas II Roku Polarnego (1932–1933). Zorganizował wówczas wyprawę naukową na Wyspę Niedźwiedzią. Jest autorem jedynej, oryginalnej pracy polskiej o wyprawach polarnych oraz monografii lodu (1923)].</i>	
Eimfjellbreane	73°03'18" 15°21'30"	Dwa z trzech małych lodowców w południowej części Eimfjellet, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Einsamnuten	76°56'05" 16°47'47"	Najbardziej wysunięty na północ szczyt o wysokości 529 m, w Brendetoppene, w NE części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Elvehuken	77°06'34" 15°01'23"	Cypel Elveflya po południowej stronie Austre Torellbreen, Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Fangstmannbogen	77°00'10" 15°19'58"	Otwarta zatoka o szerokości 1,2 km, między Rotjespynten i Fangstmannpynten, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Fangstmannpynten	77°00'05" 15°21'33"	Mały cypel w Rålstranda, 1 km na zachód od Worcesterpynten, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Fiskeknatten	77°11'44" 15°46'00"	Małe urwisko najbardziej wysunięte na północ w Perlebandet, w zachodniej części Wedel Jarlsberg Land.	S. Siedlecki 1959
Flatpasset	77°01'10" 15°43'21"	Przełęcz między Fannytoppen i Flatryggen na wschód od Hansbreen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Forfattarskaret	77°04'07" 15°54'48"	Przełęcz w południowej partii Luciakammen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Fotografryggen	77°18'44" 16°02'59"	Grzbiet o wysokości 740 m w paśmie Pilsudskifjella, między Mogilnickibreen, Biernawskibreen i Lansebreen, w zachodniej części Torell Land.	First Polish Exped. 1935

Z dziejów polarystyki

Fuglebekken	77°00'19" 15°33'24"	Rzeka biegnąca poniżej Fugleberget wzdłuż zachodniej moreny brzegowej Hansbreen do Isbjørnhamna, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Fuglebreen	77°01'23" 15°32'23"	Mały lodowiec między Vesletuva i Fugleberget, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Fugledammen	77°00'00" 15°31'40"	Jeziorko w Fuglebergsletta w pobliżu Rettkvalneset, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Gangpassbekken	77°01'37" 15°11'50"	Potok płynący z Gangpassbreen do małej zatoczki na wschód od Russepynten, w SE części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Geodettoppane	77°00'05" 16°51'06"	Dwa szczyty: 586 i 613 m, w południowej części masywu Ostrogradskijfjella, w NE części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Glasilogknausen	77°04'57" 15°26'39"	Charakterystyczna, stroma turnia w SE części Slyngefjellet, dzieląca Slyngefjellbreen i Skilryggbreen.	S. Siedlecki 1959
Godthåpasset	77°19'27" 15°38'53"	Przełęcz lodowcowa między Penckbreen, Hetta, Zawadzkibreen i Tvirøysegga, w NE części Wedel Jarlsberg Land.	S. Siedlecki 1959
Gravodden	77°01'02" 15°53'13"	Cypel na północ od Gnålodden, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Grunnvika	77°05'57" 15°03'08"	Mała zatoczka na zachodnim zboczu Elveflya, na południe od Torellbreen, Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Hansbukta	77°00'29" 15°37'34"	Zatoka przed klifem Hansbreen, między Baranowskiodden i Oseanograftangen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Hans Rafael Wilczek, 1861–1929, austriacki hrabia, syn hrabiego Hansa Wilczka</i>].	NPI 1988
Hansholmane	76°59'53" 15°36'06"	Dwie małe wysepki w Isbjørnhamna przed zachodnią częścią klifu Hansbreen, na południowym wybrzeżu Wedel Jarlsberg Land. [<i>Hans Rafael Wilczek, 1861–1929,</i>	K. Birkenmajer 1960

Biuletyn Polarny 26-27

		<i>austriacki hrabia, syn hrabiego Hansa Wilczka</i>].	
Hornholmen	77°00'18" 16°21'07"	Szkiery przed Hornbreen we fiordzie Hornsund, w SW części Torell Land.	K. Birkenmajer 1960
Hyrnekammen	77°01'59" 16°13'03"	Grzbiet o długości około 1 km, na wschód od Mariekammen w Hyrnefjellet, w południowej części Torell Land.	Polish map 1987
Iwobreen	77°05'33" 16°13'57"	Lodowiec między wschodnimi odgałęzzeniami Firlingane i Trillingane, spływający do Storbreen, w SW części Ziemi Torella. [<i>Iwo Maria, ur. 1955, syn Krzysztofa Birkenmajera</i>]	S. Siedlecki 1959
Jahnfjellet	77°02'31" 15°14'47"	Góra o wysokości 641 m, najdalej wysunięta na południe w Brattegga, oddzielająca Steinvikdalen od Bratteggdalen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Alfred Jahn, 1915–99, profesor i kierownik Katedry Geograficznej Uniwersytetu Wrocławskiego, kierownik grupy geomorfologiczno-peryglacjalnej w III I.G.Y. wyprawy na Spitsbergen w latach 1957–58.</i>]	S. Siedlecki 1959
Jahnskaret	77°02'41" 15°12'46"	Przełęcz prowadząca z Bratteggdalen do Steinvikdalen, między Gullichsenfjellet i Jahnfjellet, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	S. Siedlecki 1959
Kamavika	77°00'08" 15°39'25"	Mała zatoka na wschód od Hansbukta i klifu Hansbreen, na północ od Oseanograftangen, na północnym wybrzeżu Hornsundu, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Imię żony jednego z polskich polarników (S.S.)</i>].	Polish map 1987
Kopernikusfjellet	77°15'46" 15°43'23"	Góra, o wysokości 1052 m, między Amundsenisen, Zawadskibreen i Polakkbreen, w zachodniej części Torell Land. [<i>Mikołaj Kopernik, 1473–1543, polski astronom, twórca heliocentrycznego</i>	First Polish Exped. 1935

Z dziejów polarystyki

		<i>modelu Układu Słonecznego i prawdopodobnie pierwszy heliocentryk w Europie od czasów starożytnej Grecji. Autor dzieła De revolutionibus orbium coelestium (O obrotach sfer niebieskich)].</i>	
Kopernikussasset	77°16'18" 15°45'39"	Pokryta lodem przełęcz między Kopernikusfjellet i Belvedertoppen, w zachodniej części Torell Land. [<i>patrz nazwa: Kopernikusfjellet</i>].	First Polish Exped. 1935
Kosibapasset	77°03'11" 15°27'43"	Przełęcz między Deilegga i Skålfjellet, najbardziej wysunięta na południe w SW części Torell Land. [<i>Prof. dr. Aleksander Kosiba, 1901–1981, przewodniczący Obserwatorium i Instytutu Klimatologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego. członek Duńskiej Wyprawy Geodezyjnej na Grenlandię 1934, zorganizował Pierwszą Polską Wyprawę na Grenlandię Zachodnią w 1937 roku, lider partii glaciologicznej podczas III I.G.Y., wyprawy na Spitsbergen w latach 1957-1958</i>].	S. Siedlecki 1959
Krohnpasset	77°03'39" 16°13'09"	Przełęcz prowadząca z Hyrnebreen do Krohnbreen, między Strykejnet i Condewintoppen, w SW części Torell Land. [<i>Wielorybnik D. Krohn, który wraz V. Krohnem (Det Grønlandske Compagnie, Bergen, Norwegia) w 1777 roku otrzymali „Privilegii prolongattum” na sześć lat, by łowić wieloryby na Grenlandii i „Spidsbergene”</i>].	S. Siedlecki 1959
Krygerskaret	77°07'27" 16°03'30"	Przełęcz między Krygernuten i Foswinckelnuten, prowadząca z Kvalfangarbreen do Mühlbacherbreen, w SW części Torell Land. [<i>Kryger - wielorybnik (Det Grønlandske Compagnie, Bergen, Norwegia) w 1777 r. który wraz i innymi otrzymał „Privilegii prolongatum” na sześć lat, by łowić wieloryby na Grenlandii i „Spidsbergene”</i>].	S. Siedlecki 1959

Biuletyn Polarny 26-27

Krykkjepynten	76°58'12" 16°01'20"	Cypel na zachód od Körberbreen, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Kvalfangarpasset	77°07'14" 16°06'24"	Szeroka przełęcz między Kryger-nuten i Kvalfinnen, prowadząca z Kvalfangarbreen do Harmensisen, w SW części Torell Land. [<i>K.= lodowiec wielorybników. W pobliżu lodowca upamiętniono niektórych norwesko-duńskich wielorybników i pracodawców zajmujących się rybołówstwem wielorybów z XVII i XVIII wieku: Harmensisen, Fasmerhøgda, Foswinckelnuten, Krygernuten, Grevenuten, Braemfjellet, Vibebreen, Kruseryggen, Krohnbreen</i>].	S. Siedlecki 1959
Kvartsitt-knattane	77°03'30" 15°10'25"	Małe turnie po zachodniej stronie północnej części Gullichsenfjellet, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Kvasseggbreen	76°56'26" 16°11'15"	Lodowiec o długości około 1,5 km między Traunkammen i Fjellnuten, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Kvislevika	77°05'17" 15°04'40'	Mała zatoczka po wschodniej stronie Kvisloden, na północ od zatoki Nottingham, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Låkpynten	77°00'38" 15°16'44"	Mały cypel na południe od Torbjørnsenfjellet, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	A. Jahn 1959
Lechbotnen	77°01'15" 15°17'58"	Cyrk w południowej części Torbjørnsenfjellet, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Lidpasset	76°52'13" 15°47'17"	Przełęcz między Lisbetdalen i Liddalen po wschodniej stronie Lidfjellet, w NW części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Løvepasset	77°14'35" 15°37'49"	Przełęcz między Løveungane i Halenuten, prowadząca z południowej części Amundsenisen do Løveisen, we wschodniej części Wedel Jarlsberg Land.	S. Siedlecki 1959
Måkeodden	76°55'01" 15°36'58"	Mały cypel w najbardziej wysuniętej na NW części Kulmstranda w Sørkapp Land.	Polish map 1987

Z dziejów polarystyki

Mariesletta	77°01'28" 16°04'25"	Nadbrzeżna równina o długości około 1,3 km na SW od Marietoppen, w SW części Torell Land. [<i>Hrabina Marie Kinsky, ur. 1858, najstarsza córka austriackiego hra-biego Hansa Wilczka, którego wyprawa na Spitsbergen i Nową Ziemię 1872 nazwała tę górę</i>].	M. Kuc 1965
Marmorneset	76°59'55" 15°27'51"	Najbardziej wysunięty na zachód mały cypel między Ariebuktą i Veslebogen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Mehestpasset	76°53'28" 16°04'51"	Przełęcz między najbardziej wysuniętą na SW częścią Mehesten, a najbardziej wysuniętą na NE częścią Flakfjellet, w NW części Sørkapp Land. [<i>M. = środkowy koń. Szczyt zdobyty 26 lipca 1938 r. przez Rudolfa Bardodeja i Petera Wegenera, członków ekspedycji Rieche</i>].	Polish map 1987
Meranpynten	76°58'22" 16°16'29"	Cypel po wschodniej stronie Samarinvågen, na północ od Meranfjellet, w północnej części Sørkapp Land. [<i>Franz Meran, 1839–91, austriacki hrabia, przyjaciel hrabiego Hansa Wilczka, którego wyprawa w 1872 roku na Spitsbergen i Nową Ziemię nadała nazwę pobliskiej górze</i>].	Polish map 1987
Mogilnickibreen	77°18'59" 15°59'11"	Mały lodowiec na wschód od Waweltoppen w paśmie Pilsudskifjella, Torell Land. [<i>Henryk Mogilnicki, (1906–1998), fotograf i radiotelegrafista polskiej ekspedycji w 1934 roku, która mapowała ten teren. Mogilnicki był wybitnym alpinistą. Kierował Pracownią Fotochemii w Warszawie</i>].	First Polish Exped. 1935
Morenestranda	77°03'02" 16°02'55"	3,2 km długości wybrzeże na południe od Wibevika, w SW części Torell Land.	Polish map 1987
Myrvatna	77°08'00" 15°08'04"	Dwa małe jeziorka w Elveflya, w pobliżu wybrzeża na południe, od Torellbreen w Wedel Jarlsberg	Polish map 1987

Biuletyn Polarny 26-27

		Land.	
Nordre Condevintoppen	77°03'34" 16°12'02"	Szczyt o wysokości 510 m po północnej stronie Condevintoppen, w SW części Torell Land. [<i>Claus Condevin, który w 1617 r. otrzymał siedmioletnią licencję na wielorybnictwo w „Grønlandh”</i>].	Polish map 1987
Nordre Flogtoppen	77°04'30" 15°45'16"	Szczyt o wysokości 882 m we Flogtoppane, pasma Sofiekammen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Nordre Steinvikbekken	77°02'25" 15°09'14"	Potok płynący z Steinvikdalen do centralnej części Steinvika, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Nørdstebreen	77°04'59" 15°40'51"	Mały lodowiec bliźniaczy, dopływ Hansbreen, między Nørdstetinden i Vardepiggen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	S. Siedlecki 1959
Nytangen	77°01'25" 16°16'40"	Cypel o długości około 500 m na zachód od Selbukta w wewnętrznej części Hornsundu, w SW części Torell Land.	Polish map 1987
Oseanograf-tangen	76°59'59" 15°39'27"	Niski cypel na południe od Kamavika i na wschód od Hansbukta, na północnym wybrzeżu Hornsundu, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1977
Ostra Bramatoppen	77°18'00" 15°56'33"	Szczyt, 1025 m, w paśmie Pilsudskifjella, Torell Land.	First Polish Exped. 1935
Pilsudskifjella	77°18'15" 15°58'58"	Około 14 km długości pasmo górskie obejmujące Waly Hetmanskiefjellet, Skiferkammen, Waweltoppen, Fotografryggen, Kuven, Lansa, Ostra Bramatoppen, Bernadzikiewiczfjellet, Sigdfjellet, Armstolen, Warszawaryggen i Belvedertoppen, między Zawadz kibreen i Polakkbreen w środkowej części Torell Landu. [<i>Józef Piłsudski, 1867–1935, marszałek polski. Polska wyprawa 1934 nazwała niektóre szczyty: Belvedertoppen, Ostra Bramatoppen, Waweltoppen i Waly Hetmanskiefjellet. Nazwy są symbolami największych pol-</i>	First Polish Exped. 1935

Z dziejów polarystyki

		<i>skich miast; Warszawa, Wilno, Kraków i Lwów].</i>	
Plogjernet	76°46'51" 16°11'02"	Część północna Plogen o wysokości 676 m, między Bungebreen i Vitkovskijbreen, w NW części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Polakkbreen	77°16'25" 16°09'50"	Wielki lodowiec po południowej stronie pasma Pilsudskijfella, Torell Land.	First Polish Exped. 1935
Polakkjellet	77°14'20" 16°01'58"	Góra, o wysokości 821 m, po południowej stronie Polakkbreen, Torell Land.	First Polish Exped. 1935
Polakkskaret	76°55'56" 16°22'38"	Przełęcz między Julhøgda i Pâsketoppen w paśmie Pâskefjella, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Polska Stacja Polarna	77°00'08" 15°32'27"	Polska Stacja Polarna HORN-SUND im. Stanisława Siedleckiego w Isbjørnhamna, Wedel Jarlsberg Land.	A. Karczewski 1984
Pomorsteinane	76°53'08" 15°28'34"	Grupa skał poza Palffyodden, najbardziej na NW w Sørkapp Land.	Polish map 1987
Prinsessebreen	77°01'59" 15°48'56"	Mały lodowiec na zachodnim zboczu Sofiekammen między Prinsetoppen i Kamkrona, w SE części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Sophie Öttingen-Öttingen, z domu księżnej Metternich, 1857–1941, córka najstarszej przyjaciółki hrabiego Hansa Wilczka, Pauliny Metternich-Sándor</i>].	K. Birkenmajer 1960
Professorryggen	77°01'45" 16°49'41"	Grzbiet o długości około 1,5 km w paśmie Ostrogradskijfjella, między Professorbreen i Mikaelbreen, w NW części Sørkapp Land. [<i>Prof. Mikael Wasiljewicz Ostrogradski - (1801–1861), rosyjski matematyk i profesor na Uniwersytecie w Odesie</i>].	Polish map 1987
Pyththuken	77°06'13" 15°02'34"	Mały cypel wewnątrz Pyththolmen po południowej stronie Torellbreen, Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Rålbekkene	77°00'54" 15°14'37"	Dwa strumyki w najbardziej wysuniętej na NW części Rålstranda,	Polish map 1987

Biuletyn Polarny 26-27

		południowej części Wedel Jarlsberg Land. Nierozpoznawalne na mapie topograficznej 1:100 000.	
Rålrabbane	77°01'03" 15°16'36"	Okolo 1 kilometrowy obszar małych turni między Rålstranda i Torbjørnsenfjellet, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Rettkvalbogen	76°59'47" 15°31'26"	Zatoka między Rettkvalneset i Wilczekodden, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Rettkvalneset	76°59'52" 15°29'46"	Mały cypel położony między Rettkvalbogen i Veslebogen w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Revdalstoppen	77°01'52" 15°18'46"	Mały szczyt na północ w Torbjørnsenfjellet, na zachód od Revdalen w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Rozyckibreen	77°22'12" 15°51'16"	Długi na 3,5 km lodowiec dopływowy do Zawadz kibreen w kompleksie Nathorstbreen, po południowej stronie Friherrefjella, w NE części Wedel Jarlsberg Land. [Prof. Stefan Zbigniew Różycki, 1906–88, brał udział w Polskiej Wyprawie na Spitsbergen w 1934 r., jako geolog. Profesor Katedry Geologii Czwartorzędu Uniwersytetu Warszawskiego, członek Polskiej Akademii Nauk, 1952–54 dyrektor naczelny Instytutu Nauk Geologicznych PAN. Brał udział w przejęciu przez Polskę byłej radzieckiej stacji badawczej „Oazis” w Oazie Bungera i nadaniu jej imienia Antoniego Bolesława Dobrowolskiego].	First Polish Exped. 1935
Selbukta	77°01'29" 16°18'54"	Zatoka między Selodden i Hornholmen, ograniczona na północy i północnym wschodzie przez Storbreen i Hyrnebreen, w SW części Torell Land.	S. Siedlecki 1959
Selodden	77°00'50" 16°16'39"	Mały cypel przed Hyrnebreen, w SW części Torell Land.	S. Siedlecki 1959
Siedleckibreen	77°18'01"	Lodowiec w paśmie Pilsudskifjella,	First Polish

Z dziejów polarystyki

	15°51'27"	Torell Land. [<i>Stanisław Emil Michał Siedlecki, 1912–2002, zimował, jako meteorolog na Bjørnøya 1932–33 podczas II Roku Polarnego, był członkiem Polskiej Wyprawy na Spitsbergen w 1934, która mapowała ten obszar. W 1936 z S. Bernadzikiewiczem i K. Narkiewiczem - Jodko przemierzył na nartach Spitsbergen z Sørkappøya (Sørkapp Land) do Verlegenuken (Ny-Fries Land). W 1937 brał udział w polskiej wyprawie na Grenlandię. Późniejszy kierownik stacji na Górnym Śląsku należącej do Instytutu Geologicznego. Pomysłodawca i założyciel Polskiej Stacji Polarnej "Hornsund" na Spitsbergenie, która od 2005 nosi jego imię.</i>]	Exped. 1935
Silesiabreen	76°54'51" 15°59'51"	Mały lodowiec między Silesiafjellet i Nordfallet po północnej stronie Gåsbreen w północnej części Sørkapp Land.	NPI 1987
Silesiafjellet	76°54'47" 16°00'51"	Góra o wysokości 670 m po północnej stronie Gåsbreen, w północnej części Sørkapp Land.	NPI 1987
Skiferpasset	76°53'19" 15°47'19"	Mała przełęcz w SE części Kovalenskajafjellet, w NW części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Skoddefjellbreen	77°02'01" 15°25'54"	Mały lodowiec między Skoddefjelllet i Skålfjellet, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Smaleggknatten	76°57'25" 16°30'58"	Wzgórza o 1 km długości na NE od Smalegga po zachodniej stronie Mendeleebreen, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Søre Flogtoppen	77°03'56" 15°45'30"	Szczyt o wysokości 808 m, w południowej partii Flogtoppane, Sofiekammen, na południu Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Søre Steinvikbekken	77°02'14" 15°09'50"	Mały strumyk płynący z Nordre Steinvikbekken do południowej części Steinvika, w SW części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987

Biuletyn Polarny 26-27

Stanislawski-kammen	77°18'49" 15°34'35"	Góra o wysokości 991 m, na południe od Penckbreen, w NE części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Wiesław Stanisławski, 1911–1933, polski alpinista, zginął w Tatrach. Przewodniczący Warszawskiego Klubu Wysokogórskiego, sekcji Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, które zainicjowało i zorganizowało polską wyprawę w 1934.</i>]	First Polish Exped. 1935
Staszicfjellet	77°19'53" 15°31'31"	Szczyt o wysokości 991 m, na południe od Penckbreen, NE części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Stanisław Staszic, 1755–1826, polski działacz oświeceniowy, pionier spółdzielczości, pisarz polityczny i publicysta, filozof i tłumacz, wolnomularz, przyrodnik: geograf i geolog; ksiądz katolicki. Zastępca ministra oświaty Królestwa Polskiego w latach 1818–1824.</i>]	First Polish Exped. 1935
Stuptindpasset	76°54'14" 16°27'59"	Przełęcz między Chomjakobreen i Stuptindbreen, w N części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Svartholmen	77°00'48" 15°52'30"	Mała wysepka przy Gnålodden, w SE części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Svartsåta	76°52'26" 15°59'03"	Wzgórze o wysokości 525 m na południe od Robitzchfjellet po zachodniej stronie Flakdalen, w NW części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Svovelbukta	76°58'27" 16°20'50"	Zatoka przed Chomjakobreen, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987
Tuvpasset	77°01'41" 15°30'54"	Przełęcz między Tuvbreen i Fuglebreen po zachodniej stronie Vesletuva, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Urnebreen	77°03'01" 16°05'25"	Mały lodowiec na zachodnim zboczu Urnetoppen, w SW części Torell Land. [<i>Knut Urne, Bergenhus, w 1617 uzyskał koncesję na połów wielorybów na Spitsbergenie. Był pierwszym norweskim wielorybnikiem na Spitsbergenie.</i>]	K. Birkenmajer 1960
Vektaren	76°46'47" 15°50'27"	Mała skała około 1 km na zachód od Kvartsittrabben w zachodniej	Polish map 1987

Z dziejów polarystyki

		części Sørkapp Land.	
Vesle Braemfjellet	77°05'55" 16°02'15"	Szczyt o wysokości 504 m, najbardziej wysunięty na wschód w Braemfjellet, w SW części Torell Land. [<i>Johan, Göddert i Godhardt Braemem z Kopenhagi, którzy zostali uprzywilejowani przez Christiana IV do łowienia wielorybów na Spitsbergenie w XVII wieku</i>].	Polish map 1987
Vesle Skoddefjellet	77°01'55" 15°28'54"	Mała góra po NE stronie Skoddefjellet, na południu Wedel Jarlsberg Land. [<i>S.= mglista gór, wierzchołek zdobyty przez Wenera Werenskiolda i H. Holsta 13 lipca, oraz W. Solheima i asystentów 25 lipca 1918 r., uczestników norweskiej ekspedycji Hoel'a i Røvig'a, wykonujących prace geologiczne i topograficzne</i>].	Polish map 1987
Vestre Burgerbukta	77°03'12" 15°51'24"	Zachodni część Burgerbukta, utworzona przez cilenie Paierlbreen w latach 1936–1959, na północnym brzegu Hornsundu, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Wilhelm Burger, 1844–1920, austriacki fotograf nadworny, członek wyprawy hrabiego Wilczka na Spitsbergen i Nową Ziemię w 1872, która mąpowąa i nazwała zatokę</i>].	K. Birkenmajer 1960
Vestre Skålfjellbreen	77°03'03" 15°25'00"	Mały lodowiec w górnej partii Skålfjellbreen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land.	K. Birkenmajer 1960
Vimsvika	77°06'20" 15°01'37"	Mała zatoka na SE od Vimsodden, po południowej stronie Torellbreen, Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987
Vinkelvika	77°04'40" 15°59'51"	Zatoka przed klifem Kvalfangarbreen, w SW części Torell Land.	Polish map 1987
Waly Hetmanskiefjellet	77°20'19" 16°04'28"	Góra z najwyższym szczytem o wysokości 708 m, najbardziej na północ wysunięta w paśmie Piłsudskifjella, w centralnej części Torell Land.	First Polish Exped. 1935
Warszawaryggen	77°17'23"	Góra o wysokości 841 m w skraj-	First Polish

Biuletyn Polarny 26-27

	15°49'19"	nie zachodniej części Pilsudskifjella, na NE od Belvedertoppen, Torell Land.	Exped. 1935
Waweltoppen	77°18'46" 15°55'53"	Szczyt o wysokości 936 m, w Pilsudskifjella, w zachodniej części Torell Land.	First Polish Exped. 1935
Wernerbreen	77°05'48" 15°20'43"	Mały lodowiec między Wernerknatten i Tonefjellet, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>Werner Werenskiold, 1883–1961, norweski geograf i badacz Svalbardu, profesor geografii na Uniwersytecie w Oslo. Każdego lata 1917–24 brał udział w wyprawach na Svalbard, jako topograf i geolog.</i>]	K. Birkenmajer 1960
Wibeskaret	77°04'41" 16°07'42"	Przełęcz między Triasnuten i Firlingane, prowadząca z Wibebreen do Kvalfangarbreen, w SW części Torell Land. [<i>Michel Wibe, w 1617 roku wysłał do Hornsundu dwa statki - Grønfjorden. Licencja na wielorybnictwo w 1616 i 1617. Zobacz także Kvalfangarbreen.</i>]	S. Siedlecki 1959
Wibevika	77°04'02" 16°02'08"	Zatoka przed Wibebreen, (Austre Burgebukta), w SW części Torell Land. [<i>Michel Wibe, który w 1617 roku wysłał do Hornsundu dwa statki – Grønfjorden i uzyskał licencję na wielorybnictwo w 1616 i 1617.</i>]	Polish map 1987
Wienerbreen	77°03'31" 15°44'04"	Mały lodowiec między Wienertinden i Flogtoppen w Sofiekammen, w południowej części Wedel Jarlsberg Land. [<i>W liście Rieche'go z 1939 r.: „Wiedeń jest rodzinnym miastem i miejscem urodzenia Bardodeja oraz uniwersyteckim miastem Rieche”. Wienertinden został zdobyty przez Rudolfa Bardodeja i Herberta Rieche w 1938 roku.</i>]	NPi 1953S. Siedlecki 1959
Wilnobreen	77°17'26" 15°59'03"	Mały lodowiec płynący z Ostra Bramatoppen do Polakkbreen, w zachodniej części Torell Land.	First Polish Exped. 1935

Z dziejów polarystyki

Zagrajskiisen	77°16'59" 15°43'43"	Obszar lodowy między Warszawa-ryggen i Lysefjellet, w zachodniej części Torell Land. [<i>Sylweryusz Bohdan Zagrajski, 1892–1940, major, oficer Wojskowego Instytutu Geograficznego. Geodeta - triangulator w Polskiej Wyprawie na Spitsbergen w 1934 roku, która wykonała mapy tego obszaru. Zginął podczas II wojny światowej</i>].	First Polish Exped. 1935
Zawadzkiibreen	77°20'23" 15°52'52"	Lodowiec o długości około 14 km w kompleksie Nathorstbreen, od Lysefjellet do Friherrefjella i Piłsudskifjella, na granicy między Wedel Jarlsberg Land i Torell Land. [<i>kpt. Antoni Rudolf Zawadzki - Rogala, 1896–1974, fotogrametra polskiej wyprawy spitsbergeńskiej w 1934 r., jako major, uczestnik Polskiej Wyprawy na Grenlandię w 1937 roku, wykonawca prac fotogrametrycznych w Tatrach, żołnierz Armii Andersa, w 1946 wrócił do kraju do reaktywowanego (na krótko) W.I.G. Uczył fotogrametrii m.in. Cezarego Liperta – wykonawcę prac fotogrametrycznych na Spitsbergenie w drugiej połowie XX w.</i>].	First Polish Exped. 1935

TABLICA B – Nazwy nieoficjalne (historyczne)

Nazwa „historyczna” (nieoficjalna)	Lokalizacja (φ , λ)	Opis obiektu	Wnioskodawca nazwy	Typ toponimu
Adambogen	76°53'48" 15°31'30"	Otwarta zatoka na północ od Palffyodden.	Polish map 1987	antroponim
Alpinisterletta	76°58'18" 16°07'30"	Historyczna nazwa dla: Alpinistsletta.	Polish map 1987	oronim
Andersenpynten	77°04'00" 15°08'00"	Cypel na północ od Kvarstittodden.	Polish map 1987	antroponim
Anderspynten	77°01'06" 15°49'00"	Cypel na Bogstranda.	Polish map 1987	antroponim

Biuletyn Polarny 26-27

Angellisen	77°03'30" 15°20'00"	Historyczna nazwa Angellkro- ken.	S. Sie- dlecki 1959	oronim
Austre Savitsj- bekken	76°55'00" 15°47'00"	Potok płynący z zachodniej strony Wurmbrandegga do Savičbekken.	Polish map 1987	hydro- nim
Baranowski- breen	77°06'36" 15°20'30"	Lodowiec w Tonefjellet.	Polish map 1987	antro- ponim
Baranowski- fjellet	77°06'36" 15°21'30"	Wschodnia część Tonefjellet.	Polish map 1987	antro- ponim
Baranowski- passet	76°55'12" 15°04'30"	Przełęcz między Bastionbreen i Čebysevreen.	Polish map 1987	antro- ponim
Bardodejbreen	76°54'06" 16°11'30"	Mały lodowiec między Au- stryggen a Rova.	Polish map 1987	antro- ponim
Base Station	77°00'08" 15°32'28"	Polska Stacja w Hornsundzie, ("ale wątpliwe czy to zasługuje na nazwę" NPI [01]).	K.Birkenm ajer 1960	oronim
Birkenmajer- toppen	77°04'18" 15°47'00"	Historyczna nazwa Flogtoppa- ne.	Polish map 1987	antro- ponim
Blomlibogen	76°52'30" 15°31'00"	Otwarta zatoka na północ od Suffolkpynten, Sørkapp Land.	Polish map 1987	hydro- nim
Bredbukta	76°47'42" 15°50'30"	Zatoka na obrzeżach Breine- sflya, na zachód w Sørkapp Land.	Polish map 1987	oronim
Ceglatoppen	77°03'42" 15°11'00"	Mały szczyt najbardziej wysu- nięty na północ w Gullich- senfjellet.	Polish map 1987	antro- ponim
Charybdis- holmane	76°59'54" 15°42'00"	Historyczna, geograficzna nazwa szkieł.	Polish map 1987	oronim
Czeppepynten	76°54'24" 15°33'00"	Historyczna, geograficzna nazwa cypla.	Polish map 1987	antro- ponim
Dalfurebekken	76°55'40" 15°45'00"	Potok z zachodniej strony Wurmbrandegga do Andvika.	Polish map 1987	oronim
Dalfuren	76°55'20" 15°46'30"	Mała dolina po zachodniej stronie Wurmbrandegga.	Polish map 1987	oronim
Dominikaisen	77°05'45" 16°10'00"	Lodowiec dołykowy do Kval- fangarbreen, pomiędzy za- chodnimi odgałęzzeniami Fir- lingane i Trillingane.	S. Sie- dlecki 1959	antro- ponim
Fjellkjelen	76°58'18" 16°28'30"	Cyrk na północnym zboczu Starostinfjellet.	Polish map 1987	oronim
Fjellover- gangen	76°55'48" 16°09'30"	Przełęcz między Hornsundtind i Kvassegga.	Polish map 1987	oronim
Gåsvatningen	76°53'58" 15°33'00"	Wieżyczka w północnej części Hornsundneset.	Polish map 1987	oronim

Z dziejów polarystyki

Gburekbreen	76°53'40" 16°12'00"	Mały lodowiec między Rova a Søraksla.	Polish map 1987	oronim
Geodetenkammen [patrz:Geodettoppane]	77°00'56" 16°51'07"	Dwa szczyty, 586 i 613 m, na południe w paśmie Ostrogradskijfjella, najbardziej na północ w Sørkapp Land.	Polish map 1987	oronim
Glasjologerknausen	77°04'54" 15°27'30"	Charakterystyczna, stroma turnia w południowo-zachodniej części Slyngfjellet, dzieląca Slyngfjellbreen i Skilryggbreen - wschodnia częśći Werenskioldbreen, Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987	oronim
Gnålberget	77°00'00" 15°40'00"	Historyczna nazwa dla: Gnålberget.	M. Kuc 1965	oronim
Góra Kopernica	77°15'46" 15°43'23"	Historyczna nazwa Kopernikusfjellet.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Gustavpynten	76°51'20" 15°35'00"	Cypel na południe od Hornsundneset.	Polish map 1987	antroponim
Hansbekken	77°01'00" 15°44'00"	Strumyk między Fannytoppen i Flatryggen.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Hansenodden	76°56'54" 15°18'00"	Półwysep na zachodnim brzegu Gášhamna.	Polish map 1987	antroponim
Hansvika	77°00'20" 15°35'30"	Mała zatoczka przed zachodnim klifem lodoyu Hansbreen, między Hansholmane a zachodnią moreną Hansbreen.	K. Birkenmajer 1960	antroponim
Hengemorene	77°02'30" 15°50'00"	Wybrzeże po zachodniej stronie Burgerbukta (błąd w NPI [01]).	Polish map 1987	oronim
Hornsundsletta	78°53'24" 15°34'30"	Równina w Hornsundneset, na wschód od Snipevatna.	Polish map 1987	oronim
Jakobsenpynten	77°01'06" 15°14'00"	Cypel 1 km na południe od Russepynten.	Polish map 1987	antroponim
Jantarodden	76°56'48" 16°23'30"	Cypel na północ od Mansfieldkammen.	Polish map 1987	oronim
Kalksteinstupane	76°50'24" 16°01'00"	Historyczna nazwa Kalksteinstupa.	Polish map 1987	oronim
Karlsenodden	77°07'00" 15°10'00"	Południowa część Klufftodden.	Polish map 1987	antroponim
Klatrerskaret	76°55'36" 16°08'28"	Wąwóz po północnej stronie Hornsundtind.	Polish map 1987	oronim
'Konglomeratbreen	77°10'00" 15°16'00"	Mały lodowiec między Bratthø a Vrangpeisen.	S. Siedlecki 1959	oronim

Biuletyn Polarny 26-27

Krakowdalen	76°52'30" 15°51'30"	Mała dolina spływająca z północnego wschodu do Liddalen.	Polish map 1987	oronim
Krakowtoppen	76°57'24" 16°07'30"	Szczyt na wschód od Körberbreen.	Polish map 1987	oronim
Kristoffersen-neset	76°52'06" 15°32'00"	Cypel na południe od Lindquistbukta.	Polish map 1987	antroponim
Krossvika	76°59'49" 15°34'00"	Mała otwarta zatoka po wschodniej stronie Wilzekodden, w najbardziej wysuniętej na południe części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987	hydronim
Kulmrabben	76°47'20" 15°57'35"	Historyczna nazwa Kvartsitt-rabben.	Polish map 1987	oronim
Lasurblåstranda	76°57'48" 15°58'30"	Wybrzeże na północ od Čebysev fjellet.	Polish map 1987	oronim
Lipertoppen	77°06'12" 15°19'00"	Szczyt w południowej części Tonefjellet.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Lodowiec Dailegga	77°02'18" 15°34'00"	Historyczna nazwa Daileggreen.	K. Birkenmajer 1960	oronim
Lodowiec Hansa	77°00'00" 15°30'00"	Historyczna nazwa: Hansbreen.	Polish map 1984	antroponim
Lodowiec Tuv	77°00'00" 15°20'00"	Historyczna nazwa dla: Tuvbreen.	M. Kuc 1965	oronim
Luciaføtter	77°03'54" 15°08'56"	Południowy stok Luciakammen.	Polish map 1987	oronim
Lugeontoppen	77°04'40" 16°55'00"	Szczyt o wysokości 692 m w południowej części Luciakammen.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Łuk Obietnicy	77°19'27" 15°38'53"	Historyczna nazwa Godthåp-passet.	S. Siedlecki 1959	oronim
Maciejtoppen [błąd literowy: Macejtoppen.]	77°01'52" 15°31'30"	Mały szczyt w północnej części Arie-kammen.	Polish map 1987	antroponim
Manczarski-passet	77°05'00" 16°45'00"	Przełęcz między Curie-Skłodowska-fjellet a Aurkallen.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Marcinodden	77°00'00" 15°40'30"	Cypel Oseanograftangen, w południowo-wschodniej części Wedel Jarlsberg Land.	Polish map 1987	antroponim
Maria Jadwigaisen	77°06'40" 16°10'00"	Lodowiec dopływowy do Harmensisen, między Kvalfinnen i Tvillingane.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Marianskaret	76°51'30" 16°35'30"	Przełęcz między Vesternebbba i Austernebbba.	Polish map 1987	antroponim

Z dziejów polarystyki

Mehestnuten	76°53'40" 16°09'04"	Ostroga po wschodniej stronie Mehesten. Historyczna nazwa Rova.	Polish map 1987	oronim
Mehoven	76°53'42" 16°06'30"	Południowo-zachodnia ostroga Mehesten, nazwa historyczna Hoven.	Polish map 1987	oronim
Merantangen	76°58'24" 16°18'00"	Historyczna nazwa Meranpyn-ten.	Polish map 1987	oronim
Nordjökeltoppen	76°53'48" 16°32'00"	Szczyt w Bredichinryggen.	Polish map 1987	oronim
Nordre Aucellaisen	77°09'00" 16°00'00"	Lodowiec między Fonnryggen, Glashaugen, Somovfjella i Spikarhovudet, spływający do Mühlbacherbreen.	K. Birkenmajer 1960	oronim
Nordre Kvassegga	76°56'48" 16°09'00"	Najbardziej wysunięta na północ część Kvassegga.	Polish map 1987	oronim
Nordre Mehesten	76°54'24" 16°08'30"	Najbardziej wysunięty na północ szczyt w grupie Mehesten.	Polish map 1987	oronim
Nordre Sergejev- fjellet	76°52'54" 15°40'30"	Szczyt na północy pasma Sergejev- fjellet.	Polish map 1987	antro- ponim
Nordre Seter- dalbekken	77°02'54" 15°10'30"	Potok na wschód od Sæterdal- neset.	Polish map 1987	hydr- onim
Nordre Slyn- gfjellet	77°06'18" 15°29'30"	Północna część Slyn- gfjellet.	Polish map 1987	oronim
Nordre Smale- gga	76°57'48" 16°29'00"	Najbardziej wysunięta na pół- noc część Smalegga.	Polish map 1987	oronim
Øienpasset	77°14'00" 16°01'00"	Przełęcz między Drevfjellet i Polakkfjellet.	S. Siedlecki 1959	antro- ponim
Olenellusbreen	77°04'10" 16°44'00"	Mały lodowiec między Flog- toppane i Vardepiggen, spły- wający do Hansbreen.	K. Bir- kenmajer 1960	oronim
Övre Bunge- breen	76°51'12" 16°03'30"	Górna część Bungebreen.	Polish map 1987	oronim
Övre Kneikb- reen	76°53'00" 16°19'30"	Górna część Nordre Kneikb- reen.	Polish map 1987	oronim
Paleontolog- stranda	77°01'30" 16°09'30"	Północne wybrzeże Adriabuk- ta.	Polish map 1987	oronim
Paulyttoppen	77°01'48" 15°19'00"	Szczyt w północnej części Torbjørnsenfjellet.	Polish map 1987	antro- ponim
Pekalanuten [błąd literowy: Pakalanuten.]	77°05'00" 15°34'30"	Mały nunatak w zachodniej części Hansbreen.	Polish map 1987	antro- ponim
Perkunhuken	76°58'48" 16°09'00"	Cypel po zachodniej stronie Petersbukta.	Polish map 1987	oronim

Biuletyn Polarny 26-27

Pikedammen	77°03'48" 15°09'30"	Jeziorko na Kvarstittsletta.	Polish map 1987	oronim
Pillewizerfjellet	76°57'30" 16°01'06"	Szczyt w północnej części Čebysevjellet.	Polish map 1987	antroponim
Pillewizerknatten	76°54'42" 16°02'30"	Najbardziej wysunięta na południowy zachód część Silesiafjellet.	Polish map 1987	antroponim
Pingoflya	76°52'42" 15°37'00"	Mała podmokła równina na północny wschód od Ømmervatna.	Polish map 1987	oronim
Plogfjellet	76°46'48" 16°14'30"	Najbardziej wysunięta na północny wschód część Plogen.	Polish map 1987	oronim
Polarmakeodden	76°55'06" 15°38'00"	Historyczna nazwa Måkeodden.	Polish map 1987	oronim
Poolefjellet	76°56'06" 15°48'00"	Najbardziej wysunięty na północ szczyt pasma Wurmbrandegga.	Polish map 1987	oronim
Przełęcz Dobrego Początku	77°19'27" 15°38'53"	Historyczna nazwa Godthåppasset.	S. Siedlecki 1959	oronim
Rdultovskikammen	77°06'00" 15°05'00"	Część Tonefjellet i Jens Erikfjellet.	Polish map 1987	antroponim
Riechebukta	76°58'12" 16°04'00"	Zatoka przed Kórberbreen.	Polish map 1987	hydronim
Rotjeskløftbekken	77°01'06" 15°19'00"	Potok płynący z Lechbotnen do Låkpynten.	Polish map 1987	hydronim
Rotjeskløften	77°01'24" 15°18'30"	Historyczna nazwa Lechbotnen.	Polish map 1987	oronim
Rubachbogen	77°00'36" 15°19'00"	Otwarta zatoka na południe od Låkepynten.	Polish map 1987	antroponim
Rundvika	77°00'54" 15°53'00"	Zatoka po zachodniej stronie Gnålodden.	Polish map 1987	hydronim
Sagbrukvika	76°52'18" 15°31'00"	Zatoka na południe od Palffyodden.	Polish map 1987	hydronim
Savitsjaldgangen	76°55'00" 15°47'00"	Mała dolina na zachód od Wurmbrandegga.	Polish map 1987	antroponim
Savitsjfjellet	76°53'54" 15°50'00"	Najbardziej wysunięty na południe szczyt w Wurmbrandegga.	Polish map 1987	antroponim
Schrammskaret	76°56'54" 16°07'30"	Przełęcz między Kórberbreen i Petersbreen.	Polish map 1987	antroponim
Scillisodden	76°59'54" 15°40'30"	Cypel południowej części Oseanograftangen.	Polish map 1987	oronim
kålfjellbreen	77°02'54" 15°27'30"	Historyczna nazwa dla Austre Skålfjellbreen.	K. Birkenmajer 1960	oronim

Z dziejów polarystyki

Skålfjeldal-breen	77°02'24" 15°25'00"	Historyczna nazwa dla Vestre Skålfjellbreen.	K. Birkenmajer 1960	oronim
Skjerbogen	76°59'54" 15°24'30"	Otwarta zatoka na zachód od Worchesterpynten.	Polish map 1987	hydronim
Snittstranda	77°01'00" 16°13'00"	Wschodnia część Adriabukta.	Polish map 1987	oronim
Søre Aucellaisen	77°08'00" 16°00'00"	Lodowiec dopływowy do Mühlbacherbreen, między Spikarhovudet w południowej części Somovfjella, Fasmerhøgda, Krygernuten i Foswinkelnuten.	K. Birkenmajer 1960	oronim
Søre Mehesten	76°53'54" 16°09'30"	Południowy szczyt w grupie Mehesten.	Polish map 1987	oronim
Søre Sergejevjellet	76°52'30" 15°42'00"	Szczyt w Sergejevjellet.	Polish map 1987	antroponim
Søre Seterdalbekken	77°02'54" 15°10'30"	Potok na wschód od Seterdalanestet.	Polish map 1987	hydronim
Søre Slyngjellet	77°05'36" 15°32'00"	Najbardziej wysunięta na wschód część Slyngjellet.	Polish map 1987	oronim
Staszelisen	77°05'00" 15°33'00"	Zachodnia część Hansbreen.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Staszelkammen	77°05'00" 15°31'30"	Najbardziej wysunięta na południowy wschód część Slyngjellet.	Polish map 1987	antroponim
Steinvikskardet	77°02'41" 15°12'46"	Historyczna nazwa Jahnkaret.	S. Siedlecki 1959	antroponim
Svalpasset	77°00'30" 16°48'30"	Przełęcz w paśmie Ostrogradskifjella.	Polish map 1987	oronim
Środońjellet	77°01'25" 15°28'30"	Szczyt między Skoddefjellet i Arie kammen o wysokości 617m	M. Kuc 1965	antroponim
Taraxamurda	?	Historyczna nazwa geograficzna usypiska [części stoku pokrytego małymi luźnymi kamieniami, które zsuwają się podczas dreptania].	M. Kuc 1965	?
Tårnbrua	76°57'48" 16°25'00"	Historyczna nazwa geograficzna miejsca w paśmie Mannsfeldkammen.	Polish map 1987	oronim
Trangvikapatrz: Petersbukta	77°58'52" 18°08'51"	Zatoka utworzona przez wycofujący się front Petersbreen, po południowej stronie wewnętrznej części Hornsundu, w północnej części Sørkapp Land.	Polish map 1987	antroponim

Biuletyn Polarny 26-27

Trillingoddene	76°55'12" 15°39'00"	Trzy małe cyple po wschodniej stronie Kulkstrand.	Polish map 1987	oronim
Vesle Hornsundtind	76°55'18" 16°09'30"	Wierzchołek Hornsundtind.	Polish map 1987	oronim
Vesle Starostinfjellet	76°58'18" 16°30'00"	Najbardziej wysunięta na wschód część Starostinfjellet.	Polish map 1987	antroponim
Vestre Savitsjebekken	76°55'24" 15°43'34"	Potok z zachodniej strony Wurmbrandegga do Savičbekken.	Polish map 1987	antroponim
Vestre Ždanovfjellet	76°01'00" 16°10'00"	Zachodnia część Ždanovfjellet.	Polish map 1987	antroponim
Vokterpiken	76°47'24" 15°56'00"	Historyczna nazwa Vektaren.	Polish map 1987	oronim
Wehrknatten	76°52'26" 15°59'36"	Historyczna nazwa Svartsåta.	Polish map 1987	oronim
Werenskioldöyra	77°05'30" 15°14'30"	Przedpole Werenskioldbreen.	Polish map 1987	antroponim
Wibestangen	77°04'24" 16°03'00"	Półwysep we wschodniej części Austre Burgerbukta.	Polish map 1987	oronim
Wintherpynten	76°50'00" 15°43'30"	Mały cypel Breinesflya, 700 m na południe od Rudibukta.	Polish map 1987	oronim
Wojtekvika [błąd literowy: Wojtevika]	77°01'00" 15°54'00"	Mała zatoczka na wschód od Gnålodden.	Polish map 1987	antroponim
Woldstandvika [Woldstadvika]	77°01'18" 15°13'30"	Mała zatoczka na wschód od Gnålodden.	Polish map 1987	hydronim
Wrocławvika	77°04'12" 15°09'30"	Zatoka na południowy wschód od Nottinghambukta.	Polish map 1987	hydronim
Zalewskiodden	77°01'24" 15°21'00"	Dwukilometrowy cypel na wschód od Selbukta w wewnętrznej części Hornsundu.	Polish map 1987	antroponim
Zatoka Białego Niedźwiedzia	77°00'00" 16°36'00"	Historyczna nazwa dla: Isbjørnhamna.	Polish map 1984	oronim
Zatoka Białych Niedźwiedzi	77°00'00" 16°36'00"	Historyczna nazwa dla: Isbjørnhamna.	Polish map 1984	oronim

TABLICA C - Wykaz wydanych drukiem polskich map Spitsbergenu z liczbą proponowanych nazw i liczbą przyjętych, jako oficjalne.

Rok	Tytuł mapy	Wydawca	Skala	Autor/redaktor	Liczba proponowanych nazw	Liczba przyjętych nazw

Z dziejów polarystyki

1935	SPITSBERGEN- mapa opracowa- na podczas Pierwszej Pol- skiej Wyprawy na Spitsbergen w 1934 r.	Wojskowy Instytut Geo- graficzny - Warszawa	1:50 000	A. Za- wadzki	23	23
1959	Mapa geologicz- na NW części Ziemi Torella.	Wydawnictwo Geologiczne	1:50 000	Z. Różycki	0	0
1966	LODOWIEC PENCKA - more- na czołowa	Komitet M.W.G. PAN, Wojskowa Służba Topo- graf	1:2 000	C. Lipert/ T. Nau- mienko	11	0
1979	Mapa rzeźby strefy marginal- nej Lodowca Werenskiold - Spitsbergen.	Instytut G. PAN / O.P.G.- K. Szczecin.		Z. Me- chliński et al.	2	0
1981	Lodowiec We- renskiold strefa środkowa.	W. Z. Karto- graf. War- szawa.		C. Lipert / T. Nau- mienko	7	0
1984	HORNSUND Spitsbergen - GEOMORFO- LOGIA.	Uniwersytet Śląski		J. Jania / A. Kar- czewski et al.	3	3
1984	Mapa Polskiej Stacji Polarnej w Hornsundzie.	Instytut Geo- deзии i Karto- grafii - War- szawa		W. Mizer- ski / Za- kład Kar- tografii IGiK War- szawa	0	0
1984	SPITSBERGEN - Polska Stacja Polarna w Horn- sundzie.	Instytut Geo- deзии i Karto- grafii - War- szawa	1:5 000	B. Sa- kławska, J. Sakow- ska	0	0
1987	SPITSBERGEN- 10 arkuszy map topograficznych ze zdjęć lotni- czych S-60, S-61 i S-70 oraz po- miarów z lat 1983-84.	Instytut Geo- fizyki PAN, Służba Topo- graficzna WP, I.G.i K. W-wa.	1:25 000	Sz. Barna, Z. War- choł [<i>pro- pozycje nowych nazw A. Krawczyk</i>]	166	63

Biuletyn Polarny 26-27

1990	HORNSUND Spitsbergen - GEOLOGIA.	Uniwersytet Śląski	1:75 000	A. Tchórz / J. Jania et al.	0	0
1990	PETUNIABUKTA Bilefjorden.	Uniwersytet im. A. Mickiewicza - Poznań.	1:40 000	A. Karczewski / M. Michalak	0	0
1992	GEOLOGICAL MAP of the SW part of Wedel Jarlsberg Land.	Instytut Geologii AGH Kraków.	1:25 000	A. Maneczek / J. Czerny et al.	0	0
1992	HANS GLACIER - Topographic map.	Uniwersytet Śląski	1:25 000	L. Kolondra / J. Jania, et al.	0	0
1994	AMUNDSENISEN - Topographic map.	Uniwersytet Śląski	1:25 000	L. Kolondra / J. Jania, et al.	0	0
2002	Mapa topograficzna rejonu KAFFIØYRY.	Uniwersytet M. Kopernika w Toruniu.	1:25 000	K.R. Lankeauf	52	0
2002	WERENSKIOLDBREEN and surrounding areas - aerial orthophotomap.	Uniwersytet Śląski	1:25 000	L. Kolondra / J. Jania, et al.	0	0
2005	NW Part of Wedel Jarlsberg Land - aerial orthophotomap.	M.C. Skłodowska University - Lublin.	1:25 000	K. Pękala / P. Zagórski	0	0
2007	MURCHISON-FJORDEN satellite orthophotomap.	Uniwersytet Śląski	1:50 000	L. Kolondra / J. Jania et al.	0	0
2013	Hornsund Fiord front position changes of tide-water glaciers - satellite orthophoto.	Uniwersytet Śląski	1:50 000	L. Kolondra	0	0
2018	Hornsund Fiord front position changes of tide-water glaciers	Uniwersytet Śląski	1:50 000	L. Kolondra	0	0

Z dziejów polarystyki

	satellite orthophotomap (second edition).					
2018	HANSBREEN aerial orthophotomap.	Uniwersytet Śląski	1:25 000	L. Kolondra	0	0
2018	NANNBREEN aerial orthophotomap.	Uniwersytet Śląski	1:10 000	L. Kolondra	0	0
2018	WERENSKIOLDBREEN aerial orthopho.	Uniwersytet Śląski	1:20 000	L. Kolondra	0	0
2019	S-W WEDEL JARLS-BERG LAND satellite orthophotomap.	Uniwersytet Śląski	1:25 000	L. Kolondra	0	0

WYKAZ D - Nazwy proponowane na różnych polskich mapach, wydanych drukiem, nierozpatrzone w ogóle przez Norsk Polarinstitut.

1. „LODOWIEC PENCKA 1: 2 000 - morena środkowa” (autor: Cezary Lipert): Dolina Gaertiga, Dolina Marcinkiewicza, Dolina Michalskiej, Jezioro Czabaka, Jezioro Niemirowicza, Jezioro Staszla, Jezioro Szredela, Morena Prof. S. Różyckiego, Rzeka Ferensa, Rzeka Gwardzistów.

2. „LODOWIEC WERENSKIOLDBREEN 1:5 000 - morena środkowa”, (autor: Cezary Lipert): Jezioro Kacze, Jezioro Mewie, Jezioro Zapadłe, Kamień, Przyszań, Szczyt Lipertoppen, Zimna Woda.

3. „LODOWIEC WERENSKIOLD 1: 5 000 - morena środkowa” (autor: Zbigniew Mechliński): Jezioro Mewie, Zimna woda

4. „Mapa topograficzna rejonu KAFFIØYRY 1: 5 000” - (autor: K.R.Lankauf): Akutt 870, Andreaselva, Arvena 712, Askepott 800, Asker 935, Barbergknatten, Barbergvatnet, Bjørneskanka, Bo 600, Bratskarvet, Elisaelva, Femhudre 500, Flo 685, Grå 345, Gråelva, Gråfjellet, Hildtoppen 670, Humpryggen, Itvårn 790, Jacekpasset, Jarlsbergryggen, Jarlstoppen 545, Jeanetta 800, Johanne 430, Kaldkletten 835, Karoline 800, Kathrine 690, Krist'ne 591, Krøvelen 390, Kuven 193.3, Kysa, Kysa 820, Lucy 785, Malinkapasset, Miraspir 750, Natalia 932, Nordre Eivindelva, Oliverelva, Oliverknapp, Prinsen 770, Prinsessa 455, Render 440, Rypa 505, Skarpryggen, Skredder 775, Søre Eivindelva, Sylviabreen, Topografiskvarden 646, Trolltårn 785, Victoriapasset, Walde-marelva.

5. GEOLOGICAL MAP of the SW part of Wedel Jarlsberg Land – Spitsbergen 1: 25 000, (autor: A. Manecki et al.): Baranowskifjellet, Lipertoppen.

Uwagi końcowe – podsumowanie.

Spośród toponimów wyszczególnionych w [02] i [a] największą „skuteczność” miały nazwy zaproponowane przez „First Polish Exped. 1935” (23/23 tj. liczba propozycji / liczba zaakceptowanych). „Skuteczność” pozostałych wnioskodawców: S. Siedlecki (33/18), K. Birkenmajer (25/17), A. Jahn (1/1), M. Kuc (5/1), „Polish map 1987” (166/63), A. Karczewski (1/1). Ostatnia propozycja pochodziła z mapy „HORNSUND Spitsbergen – GEOMORFOLOGIA 1:75000” wydanej przez Uniwersytet Śląski w 1984 roku i zawierała jeszcze dwie inne nazwy: „Silesiabreen” i „Silesiafjellet”. Zaakceptowana nazwa „Polska Stacja Polarna” nie budziła zastrzeżeń dla Komisji NPI, natomiast dwie pozostały zostały zaakceptowane przez NPI (po wyjaśnieniu drobnej niewłaściwości) dopiero w 1987 roku. Niechaj będzie to przestrogą i nauką dla przyszłych redaktorów map w doborze nawet jednego słowa zamieszczonego w notce redakcyjnej.

Dłużej na akceptację czekały propozycje nazw zawarte w 10 arkuszy mapie „SPITSBERGEN 1: 25000” wydanej przez: Instytut Geofizyki PAN, Służbę Topograficzną WP oraz Instytut Geodezji i Kartografii (oznaczanej w [2] i [a] jako „Polish map 1987”). Spora liczba (38%) zaproponowanych nazw tego opracowania została po kilkunastu latach zaakceptowana przez NPI i uwieczniona w publikacjach [2] i [a].

Nie podałem dodatkowych informacji przy nieoficjalnych antroponimach o osobach, których one dotyczyły – dla większości polarnej braci aktywnej w ostatnim ćwierćwieczu XX wieku ich rozpoznanie nie powinno sprawiać kłopotu.

Uwaga: wszystkie współrzędne geograficzne, informacje o wyszczególnionych obiektach z podaniem dodatkowych, w przypadku antroponimów i o wnioskodawcach zostały zaczerpnięte z publikacji [a], i tylko w nielicznych przypadkach zaktualizowane na podstawie źródeł internetowych - [b].

Wykaz wykorzystanej literatury:

- [01] Norwegian Polar Institute 1991: THE PLACE NAMES OF SVALBARD. Tromsø, pp. 539 + 133.
- [02] Norwegian Polar Institute 2003: THE PLACE NAMES OF SVALBARD. Tromsø, pp. 537.
- [03] Fischach J. 2021: POLSKIE NAZWY GEOGRAFICZNE NA MAPIE ŚWIATA W CZORAJ I DZIŚ. Wydawnictwo Rozpisani.pl, pp. 321.
- [04] Telecka M., Gajek G., Harasimiuk M. 2019: NAZEWNICTWO GEOGRAFICZNE O POLSKIEJ GENEZIE NA ŚWIECIE. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2019, pp. 129.

Z dziejów polarystyki

- [05] Zagrajski S.B., Zawadzki–Rogala A: 1936: POLSKA WYPRAWA NA SPITSBERGEN 1934-Prace geodezyjne i kartograficzne. Biblioteka Służby Geograficznej nr 16. Wojskowy Instytut Geograficzny, Warszawa , pp. 100 - MAPA TOPOGRAFICZNA 1:50 000.
- [06] Siedlecki S. 1935: WŚRÓD POLARNYCH PUSTYŃ SVALBARDU. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, Warszawa – Lwów, pp. 190.
- [07] Różycki S., 1959: WŚRÓD LODÓW I SKAŁ, Wydawnictwo: Sport i turystyka. Warszawa, pp. 425.
- [08] NPI Oslo, 1953: MAPA TOPOGRAFICZNA 1:100 000, BLAD B 12, C 12 i C 13.
- [09] Krawczyk A. 1995: JÓZEF JAKUBOWSKI I JEGO PODRÓŻ NA SPITSBERGEN W 1904 R. [in:] Materiały XXII Sympozjum Polarne, red. J. Pereyma, J. Piasecki, Zamek Książ, pp. 151-154.
- [10] Krawczyk A. 1999: THE FIRST POLISH PEOPLE ON SPITSBERGEN THE CENTENARY OD THE SWEDISH RUSSIAN ARC-OF-MERIDIAN EXPEDITION 1899-1901. [in:] Paper of 26th International Polar Symposium – red. Janina Repelewska-Pękalowa, Lublin, pp. 405-407.
- [11] Wasiliev A.S. 1925: OCEAN GLACIAL ARCTIQUE SPITZBERG. Region des travaux de l'expedition de l'Academie de sciences de Russie pour la mesure d'un arc de meridien en 1899-1901. CARTE DRESSEE D'APRES LES MATERIAUX DE L'EXPEDITION SOUS LA REDACTION DE O.E.ATUENDORFF PAR A.S.WASSILIEW. ECHELLE DE 1 :200 000.

Źródła internetowe:

[a] <https://data.npolar.no/placename/?filter-status=official>

[b] <https://wikipedia.org/>

Stanisław Rakusa-Suszczewski

rakusa.suszczewski@gmail.com

POLACY NA KONTYNENCIE ANTARKTYDY

Pomiędzy wyjazdem a wyprawą/ekspedycją jest różnica, jeśli transport i żywy zapewnienie kraj, w którego wyprawie/ekspedycji uczestniczy jeden lub więcej Polaków nazywam to wyjazdem, a samodzielną wyprawą określam tę, która dysponuje własną logistyką. Przyjmując takie kryterium porządkuję polskie wyjazdy na kontynent Wschodniej Antarktydy.

Pierwszy polski wyjazd do Oazy Bungera w wschodniej Antarktydzie miał miejsce w roku 1958. Celem było przejęcie Stacji Oasis od ZSRR. Grupa wypłynęła z Gdyni 24 grudnia 1958 roku na statku MS „Michaił Kalinin” wraz z uczestnikami Radzieckiej Wyprawy Antarktycznej 4 SAE. Statek dotarł do stacji radzieckiej Mirny, skąd dalszą drogę do Oazy pokonano samolotem i helikopterem. W skład polskiej grupy weszło siedem osób: Wojciech Krzemiński (kierownik, geofizyk), Czesław Centkiewicz (elektryk, pisarz), Janusz Śleodziński (geodeta), Zbigniew Ząbek (geodeta), Maciej Zalewski (geofizyk), Czesław Nowicki (dziennikarz). W wyprawie do Oazy Bungera uczestniczyła również Alina Centkiewicz, która jednak tam nie dotarła z przyczyn zadrażeń personalnych z kierownictwem polskiej grupy. Profesor Stefan Różycki jako przedstawiciel Polskiej Akademii Nauk brał udział w przekazaniu od strony formalnej radzieckiej stacji Oasis stronie polskiej, podniesieniu flagi i nadaniu jej imienia